

Stockholm 2016-09-20

Till: Biståndsminister och språkrör Isabella Lövin

Det finns idag ungefär 15 400 kärnvapen i världen, fördelade på nio stater. Cirka 1 800 av dessa står redo att avfyras med omedelbar verkan. Spänningar råder mellan flera av världens kärnvapenstater och ny forskning belyser allvarliga risker i hanteringen av kärnvapenarsenaler. Kärnvapen är det mest destruktiva vapen som människan någonsin skapat. Om ett kärnvapen detonerar idag blir följderna så katastrofala att ingen stat eller organisation effektivt skulle kunna sätta in något räddningsarbete. Trots det är kärnvapen ännu inte förbjudna.

Vid mötet med europeiska gröna partier i Istanbul 2014 fattade European Green Party Council beslut om att stödja arbetet med att förbjuda kärnvapen som ett första steg mot att helt avskaffa denna vapentyp. Beslutet fattades genom en resolution som deklarerar att:

(...) the EGP Council calls on all European governments to support the immediate start of negotiations for a new legal instrument prohibiting nuclear weapons as a first step towards their complete elimination.

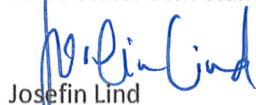
Vid 2016 års möte med första utskottet inom FN:s generalförsamling kommer Sverige med stor sannolikhet behöva ta ställning för eller emot ett kärnvapenförbud. Under mötet väntas en resolution läggas fram om ett mandat till staterna att under 2017 inleda förhandlingar om ett förbudsavtal.

Utvecklingen är resultatet av att 127 kärnvapenfria stater under de senaste åren gått samman i ett nytt initiativ för att förbjuda och eliminera kärnvapen på basis av vapnets katastrofala humanitära konsekvenser. Dessa stater kritiserar föreställningen om kärnvapen som säkerhetsskapande. De anser inte att kärnvapen tillgodoser deras säkerhetsbehov eller möter de utmaningar som världen behöver möta inom de närmsta decennierna.

Ett förbud mot kärnvapen kan förhandlas fram även om kärnvapenstaterna till en början inte deltar i processen. Det skulle utgöra ett viktigt steg i att utveckla den humanitära rätten och likställa kärnvapen med andra förbjudna vapentyper såsom biologiska och kemiska vapen, klustervapen och personminor. Vi har sett och fortsätter se hur förbudsavtal leder till nedrustning och stigmatiserar användning och innehav av dessa vapen även hos de parter som inte vill ansluta sig.

Under våren 2016 spred flera miljöpartistiska partirepresentanter nyheten om att regeringen skulle gå med i den grupp stater som vill förbjuda kärnvapen. Men det har vid flera FN-möten sedan dess visat sig att Miljöpartiet och Socialdemokraterna i praktiken faktiskt inte tagit ställning. Sverige har intagit en lågmäld position i dessa forum och har när det kommit till kritan inte tagit ställning till huruvida kärnvapen bör förbjudas eller inte.

Inför 2016 års möte med generalförsamlingens första utskott med start 3 oktober är det upp till bevis för regeringens nedrustningspolitik. Vill Miljöpartiet och regeringen att leva upp till de budskap som framförts i opposition och på den europeiska arenan? Ska Sverige vara en stat som driver en aktiv nedrustningspolitik och del av den grupp stater som driver på för ett förbud mot kärnvapen eller en av de stater som ställer sig utanför?

Josefin Lind

Generalsekreterare Svenska Läkare mot Kärnvapen

Karin Wall Härdfeldt

Generalsekreterare Svenska Freds- och Skiljedomsföreningen